

Lähimmäisten tavoittaminen

*”Mies vastasi: ‘Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’”
(Luuk. 10:27.)*

Avaintekstit:

Luuk. 10:25–37;
2. Tim. 3:16;
Jaak. 2:17–22;
Matt. 22:37–40;
Gal. 5:14;
Miika 6:6–8.

Me kaikki tunnemme tekstin ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi” (Luuk. 10:27). Silti meidän rakkautemme Jumalaa kohtaan voi muuttua pinnalliseksi, jos me sanomme rakastavamme Jumalaa, mutta emme tottele häntä. Me luulemme rakastavamme Jumalaa, mutta kuinka me osoitamme tuota rakkauttamme jokapäiväisessä elämässämme? Jumalan rakastaminen vaatii sydämen, sielun, ruumiin ja mielen täyttä sitoutumista – päivittäin. Kuka tahansa voi sanoa rakastavansa Jumalaa; rakkauden osoittaminen teoissa vaatii kuitenkin tietoista ponnistelua.

Vaikka Jumalan rakastaminen on hyvää ja tärkeää, Jumala haluaa meidän rakastavan myös muita, sillä rakkautemme muita kohtaan heijastelee rakkauttamme Jumalaa kohtaan, ja vieläpä hyvin vahvalla ja todellisella tavalla. 1. Joh. 4:20 sanotaan: ”Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt.” Paavalikin sanoo galatalaisille: ”Lain kaikki käskyt on pidetty, kun tätä yhtä noudatetaan: ’Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’” (Gal. 5:14.)

Tällä viikolla opimme, kuinka voimme soveltaa näitä opetuksia elämäämme.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 18.11.2023

KYSYMYSTEN KYSYMYS

Keitä olemme? Miksi olemme täällä? Mitä tapahtuu, kun kuolemme? Mikä on lopullinen kohtalomme? Nämä ovat tärkeimpiä kysymyksiä, joita kuolevaiset olennot voivat esittää. Siis kuolevaiset, jotka tietävät olevansa kuolevaisia (osterit ja karnatkin ovat kuolevaisia, mutta eivät tiedä sitä). Luukkaan evankeliumissa eräs mies tulee Jeesuksen luo ehkä kaikkein tärkeimmän kysymyksen kanssa.

Lue Luuk. 10:25. Mitä lainopettaja kysyi ja miksi?

Vaikka kysymys oli vakava, Raamattu kertoo, että mies tuli *koettelemaan* Jeesusta. Tiedämme, että joskus jotkut saattavat suhtautua epäilevästi, jopa epäuskoisesti, eivätkä ehkä edes ole tosissaan kyselyjensä kanssa, mutta heidät voidaan silti tavoittaa. Juuri näin Jeesus suhtautui lainopettajaan, vaikka tiesi, etteivät miehen aikeet olleet vilpittömiä. Silti kysymys oli avaus, jota Jeesus saattoi käyttää innoittaakseen sekä lainopettajaa itseään että keskustelua kuuntelevaa yleisöä tutkimaan omaa sydäntään. Vaikka Jeesus tiesi lainopettajan motiivit, hän ei halunnut sivuuttaa tätä tai olla epäkuntoittava tätä kohtaan.

Mikä kysymys voisi loppujen lopuksi olla tärkeämpi kuin tämä? "Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?" Olkoonpa uskonnolliset tapamme millaisia tahansa, niiden kaikkien takana on tämä ratkaiseva kysymys. Mikä muu voisi merkitä enemmän olennoille, joita kuvaillaan savuksi, "joka hetken näkyy ja sitten haihtuu" (Jaak. 4:14)? Sillä eihän iankaikkiselle elämälle ole muuta vaihtoehtoa kuin iankaikkinen kuolema.

Lue 1. Kor. 15:30-32. Minkä iankaikkisen elämän tärkeyttä korostavan asian Paavali ottaa esiin?

Olivatpa lainopettajan motiivit kuinka arveluttavia tahansa, hän esitti silti ratkaisevan tärkeän kysymyksen, ja Jeesus, aina valmiina käyttämään jokaisen mahdollisuuden missionensa edistämiseksi, tarttui tilaisuuteen tavoittaa ihmisiä.

Kuinka voimme hyödyntää todistamiseen kaikki tilaisuudet, joita eteemme tarjoutuu – silloinkin, kun olosuhteet eivät ole ihanteellisia?

JEESUKSEN MENETELMÄ JA VASTAUS

Lainopettaja tuli koettelemaan Jeesusta, mutta Jeesus tiesi miehen aikomukset. Jumala tuntee sydämemme kaipaukset ja toiveet paremmin kuin me itse. Ja me puolestamme emme todellakaan tiedä ja tunne niiden sydäntä tai motiiveja, jotka esittävät meille kysymyksiä.

Joskus muiden uskontokuntien edustajat kyseenalaistavat meidän uskoamme. Esimerkiksi muslimiystävämme voivat kysyä meiltä Jeesuksen jumaluuteen liittyviä kysymyksiä, kuten: "Missä Raamatussa Jeesus sanoi olevansa Jumala?" tai "Miksi sanotte, että teillä on vain yksi Jumala, ja silti Jumalallanne on kolme eri persoonaa?" Vaikka nämä voivat tuntua provosoivilta kysymyksiltä, niiden esittäjillä voi silti olla aito, syvä kaipaus ja tyhjiys sydämessään, johon he tarvitsivat Jeesusta. Emme tunne heidän sydäntään, eikä meidän tarvitsekaan. Tehtävänäemme on palvella muita parhaamme mukaan heidän motiiveistaan riippumatta.

Lue Matt. 26:56; Ap. t. 17:11; 1. Kor. 15:3 ja 2. Tim. 3:16. Kuinka jakeet auttavat ymmärtämään Jeesuksen vastausta lainopettajalle Luuk. 10:26?

Joskus haluamme vastauksia, mutta emme jaksakaan itse nähdä vaivaa niiden löytämiseksi. Jeesus sanoi: "Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?" (Luuk. 10:26.) Sen sijaan, että vain kuuntelisimme, mitä muilla on kerrottavana, meidän tulee lukea kirjoituksia (Jumalan sanaa) itse. Vastaukset ovat jo valmiina, ja Pyhä Henki työskentelee sydämessämme vaikuttaakseen meissä sen, mitä meidän tulee tehdä.

Jumala on antanut meille sanansa. Raamatusta voimme löytää kaiken totuuden, jota tarvitsemme tietääksemme, miten meidän tulee elää ja kohdella toisia ja miten voimme periä ikuisen elämän? Toki opettajilla ja pastoreilla on oma roolinsa, mutta tärkeät totuudet löytyvät Raamatusta, josta meidän tulee niitä ensisijaisesti etsiä. "Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani." (Ps. 119:105.) Tämä ei ole pelkkää runoutta; se on pyhää totuutta, joka kertoo Jumalan sanan tärkeydestä uskoville.

Jeesus johdatti ihmisiä takaisin Jumalan sanan äärelle. Mitä tämä kertoo Raamatun tärkeydestä ja siitä, miksi meidän on hylättävä ne filosofiset tai teologiset päätte-lyt, jotka vähentävät luottamustamme Raamattuun?

**IKUISEN
ELÄMÄN
PERIMINEN**

Lue Luuk. 10:27, 28. Mikä oli lainopettajan vastaus hänen omaan kysymykseensä?

Lainoppinut oli esittänyt kysymyksen, ja hän itse antoi vastauksen: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämeestäsi – ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." (Luuk. 10:27.)

Mitä Jeesus sanoi tähän? Hän sanoi: "Oikein vastasit." (Luuk. 10:28.) Jeesus jatkoi vielä haastamalla miehen tekemään asialle jotakin: "Tee näin, niin saat elää." (Luuk. 10:28.)

Useimmille uskoville oppia ja uskoa koskevien oikeiden vastausten antaminen ei ole kovin vaikeaa. Suurin haaste on siinä, että he tekisivät sen, minkä tietävät oikeaksi, ja seuraisivat sitä, mihin uskovat. Moni pelastuksen tien tunteva jouuu kadotukseen, koska he eivät noudata sitä, minkä tietävät oikeaksi. Näin vakavasta asiasta tässä on siis kysymys. Pelkkä tieto siitä, että meidän pitäisi rakastaa Jumalaa ja lähimmäistämme ei riitä. Meidän pitää tehdä niin!

Lue Jaak. 2:17-22. Mitä yhteistä tämän raamatunpaikan ajatuksilla on sen kanssa, mitä Jeesus sanoi lainopettajalle?

Jos me rakastamme Jumalaa, me luemme hänen sanaansa, rukoilemme, pidämme hänen käskynsä ja olemme koko sydämeistämme kuuliaisia hänen äänelleen. Jos sanon rakastavani muita, mutta en välitä muista seurakunnan jäsenistä enkä piittaa muiden tarpeista, vaikka voisin auttaa, mitä hyötyä minun uskostani on? Kristinusko ei ole vain joukko tiettyjä opinkappaleita; se on elämäntapa.

"Jos veljenne tai sisarenne ovat vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa, niin turha teidän on sanoa: 'Menkää rauhasa, pitäkää itsenne lämpimänä ja syökää hyvin', jos ette anna heille mitä he elääkseen tarvitsevat." (Jaak. 2:15, 16.)

Kuinka paljon välität muiden hyvinvoinnista? Kuinka hyvin noudatat Paavalin sanoja: "Älkää tavoitelko vain omaa etuanne vaan myös muiden parasta." (Fil. 2:4.) Miten voit Jumalan armosta oppia välittämään enemmän muista?

RAKASTA LÄHIM- MÄISTÄSI NIIN KUIN ITSEÄSI

Lue Matt. 22:37-40. Millä tavoin se, mitä Jeesus itse sanoi tässä, vertautuu siihen, mitä hän vastasi lainopettajalle Luuk. 10:27, 28?

Matt. 22:37-40 mukaan Jeesus teki selväksi, että aidon uskon ilmaiseminen jokapäiväisessä elämässä on näiden kahden käskyn varassa. Luuk. 10:27, 28 tuo taas selvästi esiin sen, että jos ihminen täyttää tämän kaksoiskäskyn vaatimuksen, hän saa ikuisen elämän.

”Rakkaus on Jumalan hallituksen peruseriaatteena taivaassa ja maassa, ja sen täytyy olla myös kristityn luonteen perustuksena. Tämä yksin voi tehdä hänet vahvaksi ja pitää hänet lujana ja kykenevänä kestämaan koetuksia ja kiusauksia.” (KV 28.)

Lue Gal. 5:14; Miika 6:6-8 ja 1. Joh. 4:20, 21. Miten nämä jakeet vahvistavat sen, mitä Jeesus on sanonut meille?

Paavalin mukaan ”Lain kaikki käskyt on pidetty, kun tätä yhtä noudatetaan: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Gal. 5:14.) Paavalin ajatuksissa Jumalan rakastaminen voidaan nähdä käytännössä ainoastaan silloin, kun se näkyy siinä, kuinka me kohtelemme muita. Vaikka Paavali sanoi: ”Vanhurskas on elävä uskosta” (Room. 1:17, VKR/RK 2012), uskosta eläminen ei ole kuitenkaan mitään piilotettua, sellaista, mistä muut eivät tiedä ja mitä he eivät voi nähdä. Paavali, Miika ja Johannes tekevät selväksi, että käytännön teot osoittavat todeksi sen uskon, jonka me väitämme omaavamme.

1. Kor. 13. luvussa Paavali sanoo hyvin voimakkaasti, että jos joku väittää omaavansa suuren tiedon tai uskon, tai tekevänsä suuria tekoja, jopa sellaisia, joissa antaa henkensä, mutta jos hänellä ei ole rakkautta, hänestä on tullut vain ”kumiseva vaski tai helisevä symbaali” (1. Kor. 13:1).

Katso yllä olevaa Ellen G. Whiten lainausta. Huomaa, mitä hän sanoo siitä, kuinka vain rakkaudessa ihmiset voivat pysyä lujina ja kestä kiusauksia. Miten tämä ajatus osoittaa, että käsky rakastaa ei ole tekojen kautta pelastumista, vaan sen sijaan osoitus siitä uskosta, joka meillä on Jeesukseen?

TÄMÄN PÄIVÄN LAUPIAS SAMARIA- LAINEN

Kehuessaan lainopettajaa tämän oikeasta vastauksesta Jeesus sanoi: "Tee näin, niin saat elää." (Luuk. 10:28.). Näillä sanoilla hän kosketti miehen sydämen ydintä. Lainopettajan oli helppo antaa kaikki oikeat vastaukset, mutta sanojen noudattaminen oli eri asia jo tuolloin 2 000 vuotta sitten. Sanoista tekoihin siirtyminen on vaikeaa myös useille meistä tämän päivän ihmisistä. Lainopettaja halusi saada Jeesuksen ansaan ja esitellä omaa tietämystään. Siksi hän esitti jatkokysymyksen: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?" (Luuk. 10:29.)

Lue Luuk. 10:30-37. Miten tiivistäisit Jeesuksen esittämän kertomuksen merkityksen?

Onko ympärillämme epäoikeudenmukaisesti kohdeltuja ihmisiä? Olemmeko tehneet kaikkemme auttaaksemme heitä?

On totta, että toisinaan pastorit, seurakunnan vanhimmat ja jäsenet eivät auta avun tarpeessa olevia. Joskus johonkin toiseen uskontokuntaan kuuluvat ihmiset saattavat olla ystävällisempiä yhteisömme ihmisille kuin me. Saatamme puhua ystävällisyyden tärkeydestä, mutta muut ihmiset joutuvat vastaamaan niiden ihmisten tarpeisiin, joihin me emme vastaa. Jos uskomme merkitsee meille jotakin, meidän on autettava niitä, jotka apua tarvitsevat.

Jeesus päätti kertomuksen laupiaasta samarialaisesta kysymällä, kuka kertomuksen kolmesta ohikulkijasta oli apua tarvitsevan miehen todellinen lähimmäinen.

"Näin kysymykseen 'Kuka on minun lähimmäiseni?' on ainaaksi vastattu. Jeesus on osoittanut, ettei lähimmäisemme ole vain samaan seurakuntaan tai uskoon kuuluva. Siinä eivät tule kysymykseen rotu, väri tai luokkaero. Lähimmäisemme on jokainen ihminen, joka tarvitsee apuamme. Lähimmäisemme on jokainen vihollisen haavoittama ja runtelema sielu. Lähimmäisemme on jokainen, joka on Jumalan omaisuutta." (5AO 59-60.)

Haaste: Ala rukoilla päivittäin jonkun sellaisen henkilön puolesta, joka on erilainen kuin sinä, tai jopa jonkun sellaisen puolesta, josta et ehkä henkilökohtaisesti pidä.

Bonusaaste: Tee nimilista, jolle kirjaat ainakin kolme tuttavaasi, jotka eivät kuulu seurakuntaan. Mitä voit käytännössä tehdä heidän hyväkseen tulevalla viikolla?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 5, s. 55–61 tai *Aikakausien Toivo*, s. 478–485 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 370–374.

Maailmassamme on monia nälkäisiä, tarvitsevia ja huonosti kohdeltuja ihmisiä. Voit tehdä oman osasi, vaikka se tuntuisi kuinka ”pieneltä” tahansa. Emme voi ratkaista kaikkia maailman ongelmia ennen Jeesuksen paluuta. Eikä meitä ole kutsuttu tekemään niin. Siihen asti työmme voi kuitenkin olla niinkin yksinkertaista kuin auttaa yhtä, jolla ei ole tarpeeksi ruokaa. Tai auttaa seurakunnan jäsentä, jota kohdellaan epäoikeudenmukaisesti.

”Isän silmissä puhdasta ja tahratonta uskontoa on tämä: ’huolehtia orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta’ [Jaak. 1:27]”. Hyvät teot ovat hedelmä, jota Kristus vaatii meitä kantamaan: ystävällisiä sanoja, hyväntahtoisia tekoja, hellää huolenpitoa köyhistä, tarvitsevista ja kärsivistä. Kun sydämet tuntevat myötätuntoa lannistuneita ja surun kuormittamia kohtaan, kun käsi ojennetaan apua tarvitsevalle, kun alaston vaate tetaan, kun muukalainen toivotetaan tervetulleeksi huoneeseen ja sydämeesi, enkelit tulevat lähelle ja taivas vastaa. Jokainen oikeudenmukainen, armollinen ja hyväntahtoinen teko synnyttää sulosointuja taivaassa. Isä näkee valtaistumeltaan ne, jotka tekevät näitä armon tekoja, ja hän lukee heidät kalleimpien aarteittensa joukkoon. ”Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni.” [Mal. 3:17, VKR.] Jokainen armollinen teko hädänalaisille tai kärsiville on kuin Jeesukselle tehty palvelus. Kun autat köyhiä, tunnet myötätuntoa kärsiviä ja sorrettuja kohtaan ja kun ystäväystyt orvon kanssa, pääset lähempään suhteeseen Jeesuksen kanssa.” (2TC 25.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten varmistamme, että ymmärrämme sen, ettei se, että noudatamme käskyä rakastaa Jumalaa ja muita ole yritystä pelastua tekojemme kautta? Kun mietimme, kuka Jeesus on ja mitä hän teki hyväksemme ristillä (Fil. 2:5–8), miksi ajatus siitä, että voisimme itse ansaita pelastuksemme, tuntuu naurettavalta virheajattelulta?

2. Miten voimme oppia tunnistamaan ennakkoluuloja, joita meillä saattaa olla sellaisia kohtaan, jotka ovat erilaisia kuin me?